

TAFSIR AV Kapitel 103, al-Asr ~ Tiden

Tidens Prövning och Människans Förlust

Kapitel 103, al-Asr (Tiden)

Beskrivning:

Ett kort kapitel uppenbarat under den tidiga Mekka-perioden, bestående av endast tre verser. Det sammanfattar vägen till framgång i några få ord.

Verserna 1-2: De icke-troendes tillstånd

Varje ögonblick rör vi oss mot vår död. Detta betyder att om en människa inte använder den tid som står henne till buds för det som verkligen betyder något, kommer hon slutligen att möta total undergång. För att lyckas måste en människa anstränga sig, medan för misslyckande behöver hon inte göra någonting – det rusar ändå mot henne.

Den största tillgång som Gud har givit varje individ lika är tid – tjugofyra

timmar om dagen, varken mer eller mindre, oavsett om du är rik eller fattig, ung eller gammal, lever i öst eller väst. Det är en skatt som ständigt glider ur våra händer, försvinner till en plats varifrån vi inte kan hämta den tillbaka. Det enda sättet att undvika att förlora denna skatt är att använda den; varje ögonblick är som en juvel och vi måste köpa en god handling med den. Livets prövning är att se vem som köper flest handlingar, och de bästa handlingarna – rena i avsikt och utmärkta i kvalitet. Men vem ska tala om för oss om vi köper rätt saker med vår tid eller om vi bara samlar värdelöst skräp?

Det finns en berättelse i klassisk islamisk litteratur om en man som förstod detta kapitel genom en isförsäljare som ropade på marknaden: "O människor, ha förbarmande med den vars tillgångar smälter bort!" Detta var på den tid då människor sålde sina varor öppet och kylskåp inte existerade. Mannen sade då till sig själv att precis som is smälter och minskar, så passerar den livstid som givits människan snabbt bort. Om möjligheten går förlorad i passivitet eller onda handlingar, är detta människans förlust.

Det är en sådan självbedrägeri att vi istället för att be Gud om sann vägledning har format våra egna åsikter om livet och tror att de räcker som våra vägledande principer. Men om våra idéer och principer inte stämmer överens med Guds bud, vad kommer vi då att vinna i slutändan? Därför varnar Gud oss att om vi inte vänder oss till Honom för vägledning, då är det den största förlust vi tillfogar oss själva. Endast de människor som har vissa specifika egenskaper kommer att räddas från förlust.

Vers 3: De troendes tillstånd och frälsningens grunder

Den som använder sin tid på rätt sätt är den som antar tre vägar i denna värld. Den första är tro – medvetenhet om sanningen eller verkligheten och dess acceptans. Den andra är goda gärningar – att göra det som krävs som religiös plikt och avstå från det som är syndigt. Den tredje är att uppmana människor till sanningen och till tålamod. Detta följer av en djup insikt om sanningen, sådan att människan blir dess förkunnare.

Tron är den egenskap genom vilken människan, en liten varelse med kort livstid i en begränsad värld, uppnår närhet till den Absoluta och Evige Upphovsmannen till universum och allt som finns i det. Hon etablerar därmed en länk med hela universum, som springer ur denna enda Källa, med de lagar som styr det och de krafter och möjligheter det ger. Som ett

resultat bryter hon sig loss från de trånga gränserna för sitt triviala jag till universums vidder, från sin otillräckliga kraft till de stora okända universella energierna, och från gränserna för sitt korta liv till den evighet som endast Gud omfattar.

Vad har tron att göra med framgång eller misslyckande? Är det inte tillräckligt att vara en god människa? Men om du tänker efter – vad gott kan finnas i en människa som förnekar Skaparen och Försörjaren?

Kan en otacksam människa som tar emot allt och sedan förnekar Givaren kallas en god människa? Faktum är att tron på en Gud är roten till all godhet. Dessutom är det den enda drivkraften för oss att konsekvent vara lydiga mot Gud och ovillkorligt goda mot människor. Men vi kan inte förbli ståndaktiga i vår tro och våra goda gärningar om vi inte gör en medveten ansträngning att sprida denna godhet till andra också. Människan kan inte överleva i isolering. Vi kan aldrig vara helt oberoende, varken för våra världsliga behov eller för vår andliga utveckling. Därför har Gud gjort det till ett krav för oss att om vi vill rädda oss från förlust, då räcker det inte att bara vara god i vår egen själ och karaktär. Vi måste odla denna godhet av tro och goda gärningar runt omkring oss.

Slutligen är tålmod det som säkerställer vår trygghet. Resan till Paradiset är svår, och vi kan inte nå vårt mål utan tålmod och uthållighet. Därför måste vi hjälpa varandra att förbli beslutsamma och fokuserade. Således är tro, goda gärningar och att hjälpa varandra de yttersta nycklarna till framgång.

[KAPITEL 103](#)

[«TAFSIR AV Kapitel 104, al-Humazah ~ Förtalaren](#)

[TAFSIR AV Kapitel 102, at-Takathur ~ Strävan efter mer»](#)

- [Bilal testar](#)
- [Rasism ur ett islamiskt perspektiv](#)
- [Den raka vägen](#)
- [Ahl al-Sunnahs ståndpunkt gällande den som begår en stor synd](#)
- [Sättet att Be efter den Utsatta Tiden](#)

- [Bestämmelserna om att be en obligatorisk bön före dess bestämda tid](#)
- [Fudayl ibn 'Iyād om ahl al-Sunnah och ahl al-Bid'ah](#)
- [Botemedlet för den Muslimska Ummahn](#)
- [Salafiyyah är inte en ny kallelse](#)
- [Den stora massan av muslimer](#)